

[Riishøj]

Den ordning, vi indfører nu, er ikke en ideel ordning, det er en begyndelse, men den indføres på nogle betingelser, som gør, at vi må lave refusionsregler og forskellige andre ordninger, som ikke er ideelle. Vi håber meget, at vi de kommende år kan nå frem til en skattereform, der forenkler vores afgiftssystem, satser mere på ressourceafgifter og sænker andre typer afgifter, bl.a. de afgifter, der er på ansættelse af arbejdskraft. Sådan en omlægning, der gør, at det, at man betaler afgift på ressourceforbrug, men ikke har høje afgifter på at have arbejdskraft ansat, vil vi meget gerne støtte, og som også vores miljøminister er inde på, er det den vej, udviklingen går, og det gør altså ikke noget, at vi er noget forud her i Danmark.

Det, vi også skal arbejde på i det næste år, og som er en vanskelig sag, er at udforme energisynsordningerne på en fornuftig måde. Der er helt afgjort et kapacitetsproblem. Inden for varmforsyningsområdet har vi en lang tradition for energisyn, men det har vi altså ikke rigtig inden for elområdet og inden for virksomhedsområdet. Man er begyndt at opbygge noget på frivillig basis og på branchebasis, men et uafhængigt energisyn, som vi lægger op til og lægger stor vægt på, tager tid at få udbygget, og jeg går ud fra, at energiministeren straks i det nye år forsøger at oparbejde den viden inden for det område. Det kan være til stor nytte for danske virksomheders konkurrenceevne på lidt længere sigt, når disse ordninger indføres i andre lande, at vi har nogle effektive energisynsordninger, som kan gøre, at vi ikke mindst på miljøområdet kan stå meget stærkt i den internationalisering, der jo sker med økonomien.

Der er blevet talt meget om, at forskellige virksomheder vil forsøge at omgå ved forskellige kreative foranstaltninger såsom at opdele virksomheder, og det er jo tænkeligt – det sker også inden for det nuværende skattesystem. Der vil nok for enkelte virksomheder være en spekulation i det. Man overdriber fordelene ved det, for afgiften er ikke så forfærdelig stor, hvortil kommer, at den danske ordning muligvis jo kun er midlertidig, indtil en EF-ordning træder i kraft, så det er nok en risikofyldt foranstaltning for virksomhederne at gøre det. Men der kommer nok noget kreativ bogføring og andre ting, som vi naturligvis må forholde os til, når situationen opstår. Men også det er

jo kommet med i skræmmekampagnen mod dette forslag.

Der har været talt meget om konkurrenceevnen, og jeg synes stadig væk, at vi her ved afslutningen af en lang føljeton om CO₂-afgifterne skal slå fast, at Danmark er inde i en udvikling, hvor lønomkostningerne og renteomkostningerne er lavere, end de er i de lande, vi konkurrerer med.

Det, vi er interesseret i fra Socialistisk Folkepartis side, er, at CO₂-afgiften bliver forenklet på længere sigt, at vi får gode energisynsordninger, og at vi får en skattereform, hvor vi permanent – gerne i samarbejde med andre lande, som også er i fuld gang med dette her – får en ændret afgiftsstruktur, så der bliver større ressourceafgifter og mindre afgifter på arbejdskraft. Det er også en problemstilling, der i nogen grad går på tværs af partierne.

Den danske modstand virker noget absurd, men jeg kan da forstå, at i hvert fald den konservative miljøminister er klar over, at løbet er kørt på dette område. Vi kan ikke have total afgiftsfritagelse for energiforbrug i Danmark, samtidig med at andre lande ikke har det. Derfor har vi nu betrådt en vej, der er fornuftig. Vi skal så arbejde for at gøre vores system mere enkelt og se dette her som et led i en afgiftsomlægning til gavn for dansk erhvervsliv.

Den hetz med arbejdsløshed, vi har oplevet, tror vi ikke på, og jeg synes nok, sagen om Information er et godt eksempel på det, hvor konsekvenserne i alle protesterne, hvis vi lægger dem sammen, milevidt overstiger de konsekvenser, som forudses selv af en regering, der er imod lovgivningen.

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg synes, det havde været passende, når nu hr. Riishøj er så optaget af at få skatten på arbejde lempet, om det provenu, der opnås ved hjælp af CO₂-afgiften, var blevet anvendt til at lempe skatten på arbejde frem for nu, hvor man bare lader det delvis gå i det sorte hul og delvis bruger det til denne tilskudsmani, der giver sig udslag i udbetaling af tilskud til de virksomheder, der efter SF's, De Radikales og Socialdemokratiets opfattelse opfører sig ordentligt.

Men ellers vil jeg tage mit udgangspunkt i hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger om, at der ikke er tale om, at det bare er Danmark, der